Tambach-Dietharz Bergsee Ebertswiese

Tambach-Dietharz - Rennsteig - Quelle - Schnapsbuche - Spittergrund - Spitterfall - Bergsee Ebertswiese - Mittlerer Höhenberg - Wanderherberge Weidmannsruh - Nesselhof - Rennsteig - Neue Ausspanne - Apfelstädtgrund - Tambach-Dietharz

******* - 22,5 Km - 905 Hm - 6:30 uur**

Deze rondwandeling bij Tambach-Dietharz in het Thüringer Wald hebben we op onze eerste vakantiedag gemaakt en het is gelijk een stevige tocht. De hoogteverschillen in het Thüringer Wald zijn toch groter dan we vooraf hebben ingeschat en omdat het nergens echt steil is zitten de vele hoogtemeters hoofdzakelijk in kilometers lange geleidelijke hellingen. Best zwaar lopen op een eerste vakantiedag, maar een prachtige tocht om de mogelijkheden van de omgeving te leren kennen.

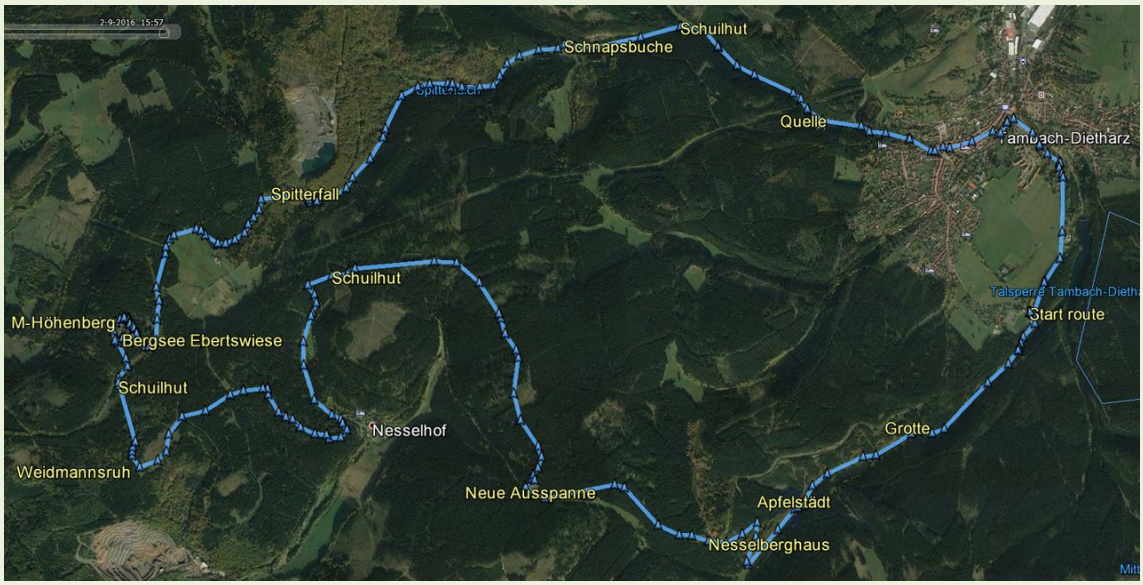

Tambach-Dietharz is een toeristisch dorpje midden in de uitgestrekte bossen, aantrekkelijk omdat er drie stuwmeren in de buurt liggen. Bij het inrijden van het dorp is goed te zien dat het voormalig DDR gebied is aan de bouwstijl van de huizen en de staat van het onderhoud ervan. Het overgrote deel van de woningen is sinds de 'Wende' opgeknapt en in nieuwstaat, een ander deel ziet er uit als half ingestorte krotten.

Wat ook opvalt is hoe schoon het overal is. Regelmatig zie je bewoners met bezems de stoep aanvegen, en niet alleen de stoep, maar ook de goten langs de wegen. Je vind nergens een stukje zwerfvuil in het Thüringer Wald.

Voor deze wandeling hebben we een aantal interessante doelen op de wandelkaart uitgezocht en deze met elkaar verbonden om zo een aantrekkelijke rondwandeling te krijgen.

De hoogste waterval van het Thüringer Wald, de Ebertswiese en de Bergsee Ebertswiese hadden hun aantrekkingskracht, daarnaast de mogelijkheid om deze doelen via lange gedeelten van de Lange Afstand Wandelweg (LAW) Rennsteig te bereiken.

De Rennsteig doorkruist het hele Thüringer Wald en wordt gezien als een van de mooiste Duitsland routes.

Deze rondwandeling starten we bij het Fuchsberg sportpark van Tambach waar een ruime parkeerplaats ligt tussen het voetbalveld en het stuwmeer Tambach-Dietharz.

(Navigatie: Apfelstädterstrasse 12, Tambach-Dietharz)

Op de parkeerplaats aangekomen zoeken we de wandeluitrusting bijeen, worden de wandelschoenen aangetrokken, en gaan we ons aan de rand van het bos even oriënteren bij de paal vol routebordjes.

Het grote gebouw links van de parkeerplaats is de Thüringer Landesfortbildungsstätte, we beginnen aan de tocht door dit gebouw links te houden en de bosrand, met daarachter het stuwmeer, rechts. Dit is de Talsperrstrasse, half asfalt en half sintel.

Deze weg blijft parallel aan het stuwmeer lopen zonder dat we het water te zien krijgen, maar al na een kort stukje lopen hebben we links een mooi uitzicht over de omgeving en Tambach-Dietharz beneden in het dal.

We passeren enkele woningen en vakantiehuizen rechts van de weg, daarna gaan we een bosje in en daalt het af tussen woningen door.

We blijven rechtdoor lopen, negeren de zijwegen, tot we links een rij woningen hebben en rechts het stadspark.

Ook hier kunnen we de asfaltweg blijven volgen, of beneden door het park lopen tot aan de hoofdweg door het stadje. Wij blijven het asfalt volgen, de weg buigt dan scherp naar links en daalt geleidelijk af.

Als we daarna weer naar rechts gaan komen we in een smal stukje met een kruising en een stopbord. Hier steken we rechts/rechtdoor over en zijn dan even later op de hoofdweg aangekomen.

Hier slaan we linksaf en lopen over de stoep tussen de soms fraaie gebouwen door het centrum van Tambach-Dietharz in. We blijven doorlopen tot bij de mooi tussen bomen verscholen kerk met ervoor een bijzonder modern aandoende waterpartij.

Rechts in de berm langs de straat staat een gevorkte handwijzer met route informatie. Hier moeten we oversteken, aan de overzijde de weg inlopen en dan gelijk de eerste weg links inslaan.

Voor ons zijn deze gevorkte handwijzers nog nieuw, na twee weken wandelen in de omgeving weten we dat deze overal in het Thüringer Wald consequent worden gebruikt en doorgaans zeer goed zijn onderhouden.

Vanaf het asfalt gaan we daarna rechtsaf een Landwirtschaftweg in waar na enkele meters dat pad in weer een handwijzer staat.

Het pad gaat boven het zwembad langs, wordt steeds smaller, en daarna lopen we boven enkele vijvers langs. Na de tweede vijver kunnen we rechtsaf naar de asfaltweg en voor de rotswand weer linksaf slaan.

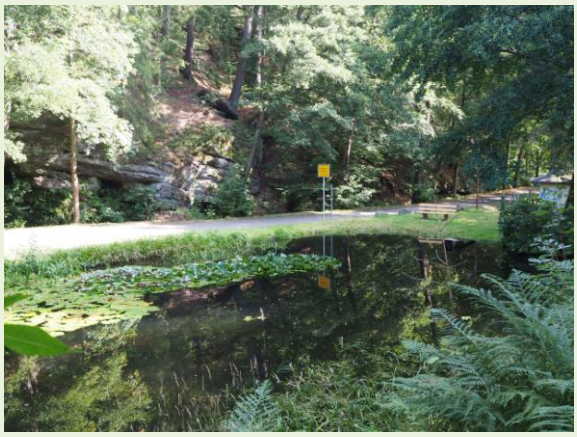

Deze weg brengt ons langs het Gasthaus Zur Quelle, de eigenlijke Quelle ligt daar net achter. Dan is er een splitsing van brede boswegen met de volgende handwijzer, hier gaan we rechtsaf de routes Rennsteig en de groene driehoek volgend.

Op het brede bospad is het fijn lopen, het gaat nu de bossen in met links mooie open gedeelten met weilanden en natuur, en we blijven doorstappen tot we een open gebied bereiken bij een volgende splitsing.

Daar staat aan de overzijde een schuilhut op een verhoogde plaats, een prima plekje om een kop koffie te drinken. Een thermosfles met heet water en een bakje met koffie sachets, suiker, melk, theezakjes en cup-a-soupe hebben we zoals altijd in de rugzakken.

Als we de weg weer vervolgen houden we op de splitsing links aan, nog steeds de groene driehoek en Rennsteig. Bij een enorme boom rechts van de weg blijven we even staan. Deze oude beuk staat zelfs op onze wandelkaart ingetekend. Het is de Schnapsbuche.

Wat hiervan de traditie is dat weten we niet, wel zien we overal op en rond de boom kleine flesjes liggen waar ooit Schnaps of andere sterke drank in heeft gezeten. (Weet jij het wel? Laat het ons vooral weten, die informatie voegen we hier graag toe).

We vervolgen de wandelroute over het brede pad door het dal met de naam Spittengrund, met vooral meer bos en ook steeds weer prachtige stukje open natuur waar leuke waterloopjes hun weg zoeken.

Bij een stenen tafel met bankje links van de weg volgt daarna een splitsing naar links, daar blijven we rechtdoor gaan. Ook de andere vagere paden blijven we negeren tot we bij een kruising komen met na het kruispunt rechts weer een vorkvormig handwijzer en infobord.

Ook hier gaan we rechtdoor, links van het bord langs, en negeren het pad links omhoog. Nu lopen we het Spittertal in waar we de hoogste waterval van het Thüringer Wald gaan zoeken door de gele vierkante markeringen te volgen.

Het pad wordt smaller, de natuur ruiger. Daarna steken we een houten brug over, dit is het water dat van de Spitterfall omlaag komt, en daarna op de splitsing houden we links aan. (Rechtdoor gaat omhoog en boven de waterval langs).

Nadat we wat rotsblokken zijn gerond is het eerste wat we zien een prachtige picknick plaats met stenen tafel en banken.

Direct achter deze picknickplek zien we dan de gezochte waterval.

We zijn echter wat teleurgesteld, dit mag dan wel een hoge waterval zijn, zelfs de hoogste genoemd, maar wij komen waarschijnlijk te veel in de Alpen en dan stelt het toch niet zo veel voor. Maar natuurlijk is de Spitterfall wel een mooie waterval en het plekje hier midden in de bossen is prachtig. We besluiten hier gelijk maar te lunchen en halen de broodjes uit de rugzakken en maken een lekkere kop soep.

Na de lunch kiezen we het smalle pad dat achter de picknickplaats omhoog loopt langs de waterval. Een steil paadje dat daarna scherp naar links draait en geleidelijk verder omhoog het bos in gaat naar 750m hoogte.

Het pad komt uit op een breed wandelpad bij een groepje oude grensstenen. Hier sluiten we weer aan op de lange afstand route Rennsteig die we linksaf gaan volgen. Iets verderop bij een houten brug over greppel staat weer een grenspaal, deze keer een hele bijzondere zoals we kunnen lezen op het informatiebord.

We houden de Rennsteig markeringen aan en gaan hier rechtsaf het smalle bospad in. Daarna wordt het een karrenspoor en gaat er nog een smal pad naar links die we negeren.

Eerst volgt een langer recht stuk door het bos, maar daarna buigt het pad iets naar links en krijgen we voor het eerst mooie vergezichten links van het pad. De glooiende weilanden waar we over uitkijken is de Ebertswiese en even later zien we onder ons ook de erbij horende boerderij.

Tot hier hebben we vooral uitgestrekte bossen doorkruist, nu dan eindelijk wat uitzicht over de omgeving. Het is onze eerste kennismaking met het Thüringer Wald en nu we voor het eerst een aantal bergtoppen in de verte zien valt ons vooral op dat de meeste toppen geheel bebost zijn. We zullen de komende weken dus goed onze routes moeten plannen zodat we niet na een zware tocht eindelijk boven op een berg aankomen midden in het bos. Zonder enig uitzicht. Het landschap ziet er vanaf hier echter wel erg mooi en rustgevend uit.

Het pad loopt helemaal boven de mooie berghelling langs en we zien dan ook steeds meer markeringen richting de Bergsee. We houden daarop aan en komen dan bij een kruising van paden bij een aantal gebouwen en het Gasthaus Ebertswiese.

We blijven rechtdoor lopen, langs de ingang van een inmiddels gesloten bungalowpark, en verder rechtdoor tot we een afslag naar rechts zien naar de Bergsee met daarvoor Kurti's Baude.

Dit is een kiosk met eenvoudig terras. De parasols zijn open, de stoelen staan klaar, we zien echter geen mens en binnen achter het luik is het donker. Niet erg uitnodigend.

Na nog een paar stappen gaan we tussen twee rotswanden door en komt de bijzondere Bergsee in zicht.

Deze ligt schitterend in een kommetje, aan drie kanten afgesloten door een steile rotswand. Het is een oude steengroeve, maar nu een zwemmeer.

We zien ook daadwerkelijk een enkeling in het water, wat een prachtig beschut plekje om een middag door te brengen met een picknick of BBQ!

De vooraf door ons geplande route zou ons nu naar de Wanderherberge Weidmannsruh brengen, maar zittend bij de Bergsee zien we een wandelaar een smal paadje omhoog gaan en daarna boven de steile rotswand lopen. We pakken onmiddellijk de kaart erbij en herplannen de route zodat wij daar ook overheen kunnen gaan.

Om dit paadje omhoog te kunnen vinden moeten we om het meertje heen lopen aan de zijde van het bos. Vanaf de ingang tot dit dalletje gezien gelijk rechtsaf langs het water.

Bij de nauwe doorgang tussen de rotshellingen gaat het gezochte paadje links omhoog, eerst tamelijk steil en daarna wat geleidelijker aan hoogte winnend.

Het is een stevige klim, maar helemaal bovenaan komt dit paadje uit op een mooi wandelpad over de bergrug van de Mittlerer Höhenberg. We moeten voor een mooi uitzicht echter niet gelijk doorlopen tot we dit pad bereiken, maar net ervoor al het smalle pad naar links aanhouden.

Eerst lijkt dit nog een pad, er is echter ook een gedeelte waarvoor de beschrijving 'een spoor plat getrapt gras' beter past. Al snel staan we pal boven de steile rotswand met uitzicht op de Bergsee en de bergtoppen van het Thüringer Wald in de verte. Een heel mooi plekje, we zijn dan ook blij dit paadje ontdekt te hebben.

Vanaf het uitzichtpunt kunnen we teruggaan en linksaf het wandelpad opzoeken. Deze loopt echter zo dicht achter dit uitzichtpunt langs, dat we het 'spoor' nog iets verder blijven volgen en daarbij wat naar rechts aanhouden, om na enkele meters ook zo het juiste wandelpad te vinden.

Linksaf volgen we het leuke pad over de berg dat daarna naar links buigt en omlaag het bos in loopt. Beneden in het bos houden we rechts aan waarna het pad eindigt bij een grote parkeerplaats met een schuilhut.

Vooraan bij de parkeerplaats staat een handwijzer waarop ons volgende doel, een Wanderherberge met de naam Weidmannsruh, duidelijk is aangegeven. Voor de schuilhut langs links het bos in.

Net voor we deze herberg bereiken maakt de weg een slingerbocht en daalt het af naar een kruising met links de Weidmannsruh.

Hier gaan we om het gebouw heen naar links richting Nesselhof, een prachtig wandelpad slingerend langs de berghellingen.

Dit pad is wit-groen-wit gemarkeerd, maar verderop gaat het wit-groen-wit op een splitsing naar links waar wij echter rechtdoor lopen. Dan volgt een tijd later een T-splitsing met een breed pad. Nu gaan we rechtsaf.

De brede bosweg waar we dan op lopen gaat steeds meer dalen door een mooi afwisselend bosgebied tot we overgaan op asfalt en dan op een splitsing bij de eerste woningen van Nesselfhof staan.

Onze rondwandeling gaat hier linksaf zodat we de huizen weer achter ons laten en via een breed wandelpad door een prachtig dal aan de klim omhoog beginnen naar de Glasberg. Een pittige helling op deze bijzonder warme dag.

Het is een hele lange helling omhoog en vooral het laatste gedeelte is tamelijk steil, zodat we bezweet de laatste meters afleggen tot een splitsing waar we weer op de Rennsteig stuiten.

We slaan rechtsaf bij de handwijzer die de Neue Ausspanne Nesselhof in die richting aangeeft en volgen dan weer een tijdje de Rennsteig over het brede pad op de bergrug.

Er zijn verschillende splitsingen en kruisingen, maar voorlopig blijven we de markeringen van de Rennsteig volgen die boven op de bergrug blijft tot we bij een kruising met een schuilhut aankomen.

Bij deze hut staan enkele bankjes in de schaduw, we besluiten hier nog een korte pauze te houden voor we straks aan de afdaling naar het dal beginnen.

Na de pauze gaan we opnieuw de Rennsteig volgen, weer rechtdoor over de berg tot we bij de Schuilhut Nesselberg zijn. Ook daar gaan we rechtdoor en begint dadelijk de afdaling tot onder in het dal bij een enorme parkeerplaats.

Dit is de Neue Ausspanne Nesselberg aan de rand van L1028 tussen Tambach-Dietharz en Schmalkalden. Vooraan bij de straat staat een kiosk met een leuk terras. De grote parkeerplaats doet anders vermoeden, maar het is het er niet druk.

Vanaf hier volgt het minst leuke deel van de route, we moeten een tijdje de asfaltweg naar links volgen. Het op onze wandelkaart aangegeven wandelpad door het bos kunnen we niet vinden, dus dan maar het asfalt gekozen.

Linksaf en aan de linkerzijde van de weg lopen we door dichte bossen kronkelend tot we het oude en inmiddels gesloten Waldgasthof Nesselberg bereiken. Dit verwaarloosde gebouw vinden we in een bocht links van de weg.

Tegenover de voorzijde van het Waldgasthof is een onderbreking in de vangrails. We steken over en gaan dan links achter de vangrail langs het pad omlaag. Dit pad is al langere tijd niet gemaaid, maar is nog prima te volgen.

Dit pad is het begin van een afdaling tot onder in het Apfelstädtgrund, een diep uitgesleten dal waarin de beek Apfelstädt stroomt naar de Talsperre Tambach-Dietharz. Daar hebben we vanmorgen onze auto geparkeerd.

Lager op de berghelling gaat scherp rechts een karrenspoor omlaag, die negeren we, maar gelijk na de bocht naar links gaat een mooi wandelpad scherp rechts omlaag die we moeten hebben.

Dit leuke paadje daalt stevig af over de berghelling en eindigt bij een brede oeverweg boven de Apfelstädt.

Op dit brede pad slaan we linksaf en volgen de beekloop door de Apfelstädtgrund. Het is fijn om weer even op een vlak wandelpad te lopen door dit mooie bosgebied.

Net voor het pad de beek over gaat slaan we linksaf en houden dan weer rechts aan.

Dit is een Waldlehrpfad waarvan de informatieborden niet overal even goed zijn onderhouden. Sommige borden zien er echter nieuw uit. Mogelijk wordt hier nog aan gewerkt.

(Deze route is in 2016 niet goed onderhouden, mocht het nog slechter worden dan kan het brede pad over de beek aangehouden worden. Alsmaar rechtdoor het water volgen tot het startpunt van de route).

Zo blijven we links van de Apfelstädt het pad volgen tot deze weer naar rechts loopt en afdaalt naar de oeverweg. Bij de splitsing staat weer een handwijzer in het inmiddels vertrouwd geworden gevorkte model. Hier gaan we linksaf door het fraaie dal.

Het dal wordt alsmaar mooier wanneer we even later langs de rotsformatie Bielsteine lopen en daarna bij een splitsing een grot tegen komen. We blijven het dal volgen, de zijwegen negerend en lopen daarmee recht op de parkeerplaats bij het sportpark af.

Net voor we het eindpunt bereiken is er nog een splitsing waarop we rechtdoor moeten om dan recht op de parkeerplaats af te lopen.

Op deze splitsing kunnen we nog even een stukje naar rechts gaan om daar over de Talsperre Tambach-Dietharz uit te kijken. Dit is een diep stuwmeer omringt door steile rotswanden. Het is het oudste en kleinste stuwmeer van de drie die hier in de omgeving te vinden zijn.

Links van de Talsperre langs gaat het pad nog even wat omhoog, daarna staan we op de splitsing waar we vanmorgen aan deze rondwandeling zijn begonnen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2017 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |